

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obvineného **M. B.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 02. decembra 2015, **o sťažnosti obvineného M. B.** proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. novembra 2015, sp. zn. 4 Tp 8/2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **M. B.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 11. novembra 2015, sp. zn. 4 Tp 8/2015 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu a podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. návrh na prijatie záruky rodičov obvineného **L. B.**, nar. **XY** a **M. B.**, nar. **XY**, obidvaja bytom **O.O.**, za ďalšie správanie obvineného na nahradenie väzby neprijal.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť obvinený **M. B.**

V písomnom odôvodnení sťažnosti prostredníctvom obhajcu poukázal na novú skutočnosť, že oproti minulosti, kedy bol vzatý do väzby, v súčasnosti už má trvalý pobyt u svojich rodičov v obci **O.O.**, a preto má za to, že dôvod tzv. útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. pominul. V súvislosti s tým vyhlásil, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu sa bude zdržiavať na uvedenej adrese, bude preberať všetky písomnosti a zároveň predložil „čestné vyhlásenie, prevzatie záruky“ jeho rodičmi. Konštatoval, že nemal a ani nemá v úmysle ujsť, ani sa skrývať, a už vôbec nie vyhýbať sa trestnému konaniu.

Zdôraznil, že od začiatku spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj so súdom. Spáchanie skutku v celom rozsahu priznal, svoje konanie oľutoval. Zároveň vyslovil počudovanie nad tým, prečo neboli ani len zadržaní hlavní páchatelia trestnej činnosti, keďže on bol len biely kôň, ktorý bol nimi zneužitý.

V súvislosti s dôvodom väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pre ktorý sa v súčasnosti nachádza vo väzbe, navyše všeobecne poukázal na čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor), čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a citované nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Podľa jeho názoru dôvody väzby musia byť nielen riadne odôvodnené a preukázané, ale odôvodnenosť trvania väzby musí byť skúmaná v každom jej štádiu, a to nielen z hľadiska vnútroštátnych zákonov ale i z hľadiska dohovoru.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil, prijal ponúknutú záruku jeho rodičov a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti obvineného M. B. preskúmal v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že obvinený M. B. bol do väzby vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 26. júna 2015, sp. zn. 4 Tp 8/2015, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 07. júla 2015, sp. zn. 6 Tost 20/2015, z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. s tým, že väzba obvinenému začala plynúť 25. júna 2015 o 11. 30 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Z obsahu citovaných uznesení vyplýva, že konkrétnymi skutočnosťami, ktoré podľa názoru konajúcich súdov odôvodňovali obavu z konania obvineného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. bolo, že obvinený nemal stále bydlisko, nebolo mu možné doručiť uznesenie o vznesení obvinenia, ani zabezpečiť jeho účasť na vyšetrovacích úkonoch, v dôsledku čoho bolo po ňom vyhlásené pátranie. Z tohto dôvodu súdy rozhodujúce o väzbe obvineného ním tvrdenú skutočnosť, že v čase rozhodovania o jeho väzbe už má prechodný pobyt

a predloženú nájomnú zmluvu, ktorá bola uzavretá a predložená až 26. júna 2015, t. j. v deň rozhodovania o jeho vzatí do väzby, sporné vyjadrenie o tom, či zmluvu vôbec podpísal, ako aj vyjadrenie, že v uvedenej nehnuteľnosti ešte nebol, vyhodnotil ako účelové, majúce za cieľ dosiahnuť jeho prepustenie zo zadržania na slobodu.

Pri skúmaní žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu je okrem pretrvávania dôvodného podozrenia, že obvinený spáchal skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, a tento má znaky trestného činu, potrebné v tom ktorom štádiu trestného stíhania u obvineného skúmať aj to, či pretrváva dôvod väzby alebo či skutočnosti zakladajúce dôvodnosť obavy z konania obvineného uvedeného v § 71 ods. 1 Tr. por. pominuli, prípadne či v posudzovanom prípade nemožno aplikovať niektorý z náhradných inštitútov väzby.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest.

Dôvodnosť podozrenia, že obvinený mal spáchať skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a ktorý vykazuje znaky trestných činov, pre ktoré je stíhaný, ako jedna z materiálnych podmienok väzby obvineného pretrváva aj v súčasnom štádiu trestného stíhania a doposiaľ vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver opačný, resp. mali za následok jej rozplývanie.

Obsahom predloženého spisu je nepochybne preukázané, že miesto pobytu obvineného až do jeho zadržania 25. júna 2015 nebolo nikomu z radov jeho príbuzných ani iných osôb známe. Manželka, s ktorou žije jeho maloletá dcéra, ho nevidela minimálne dva roky, nemá o ňom žiadne informácie a ani kontakt na jeho osobu, sestra ho náhodne stretla pred rokom a taktiež žiaden kontakt na neho nemá, posledný zamestnávateľ ho nevidel asi rok a pol a nemá o ňom žiadne informácie. Rodičia obvineného o jeho pobyte žiadnu vedomosť nemali a neboli s ním v kontakte. Títo navyše vyvrátili tvrdenie obvineného pri výsluchu 25. júna 2015 o tom, že ostatný týždeň sa zdržiaval v ich rodinnom dome.

Podľa názoru najvyššieho súdu tieto skutočnosti aj v súčasnom štádiu trestného stíhania naďalej odôvodňujú obavu z konania obvineného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., t. j., že v prípade prepustenia z väzby na slobodu ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu.

Nič na tomto závere nemení ani „čestné vyhlásenie, prevzatie záruky“ jeho rodičov z 26. septembra 2015 a potvrdenie o pobyte obce O. z 23. októbra 2015. Hoci z týchto listín vyplýva, že rodičia obvineného na svoju česť vyhlásili, že v prípade prepustenia ich syna na slobodu budú na neho vplývať, budú kontrolovať jeho správanie, keďže býva s nimi v spoločnej domácnosti, a teda bude zaručený stály dozor nad jeho správaním nielen počas trestného stíhania, ale aj v prípade jeho odsúdenia. Sudca pre prípravné konanie postupoval správne a v súlade so zákonom, keď prevzatie záruky rodičmi obvineného neprijal, pretože ho nepovažoval za dostatočné.

Skôr uvedené skutočnosti týkajúce sa osoby obvineného práve naopak rozumným spôsobom odôvodňujú záver, že rodičia obvineného, ale ani jeho príbuzní na jeho správanie už roky žiaden vplyv nemajú, rovnako ako ani skutočnosť, že je otcom maloletej dcéry, ktorá žije s jeho manželkou. Obvineným prezentované tvrdenie, či už o prechodnom alebo trvalom pobyte, s uvádzaním nepravdivých skutočností pri rozhodovaní o jeho väzbe aj najvyšší súd považoval len za účelové tvrdenia v snahe dostať sa z väzby na slobodu. Napokon ani rodičia obvineného v „čestnom vyhlásení, prevzatí záruky“ neprevzali záruku za to, že obvinený sa na vyzvanie dostaví k policajtovi, prokurátorovi alebo na súd a že vždy vopred oznámi policajtovi, prokurátorovi alebo súdu vzdialenia sa z miesta pobytu.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 02. decembra 2015

**JUDr. Martin P i o v a r t s y, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová